

- c) nav nevienas normas, kas nosaka vai pieļauj šī termiņa apturēšanu vai pārtraukšanu tikai, pamatojoties uz faktu, ka konkurences uzraudzības iestāde veic pasākumus izmeklēšanas procedūras ietvaros vai procedūrā par konkurences tiesību pārkāpumu, ar kuru ir saistīta prasība par [zaudējumu] atlīdzību?
- 3) Vai direktīvas 9. panta 1. punkts un tās pārējie noteikumi vai piemērojamie Eiropas Savienības vispārējie tiesību principi ir interpretējami tādējādi, ka ar tiem nav saderīga tāda valsts tiesību norma kā Portugāles Civilprocesa likuma 623. pants, kurā, piemērojot to faktiem, kuri notikuši pirms direktīvas stāšanās spēkā un pirms termiņa beigām, kas noteikts tās transponēšanai, attiecībā uz prasību, kas celta pirms šī datuma:
- a) ir noteikts, ka galīgais lēmums administratīvā pārkāpuma procedūrā nerada sekas nevienā civilprocesā, kurā strīds ir par tiesiskajām attiecībām, kas ir atkarīgas no pārkāpuma veikšanas? Vai kurā (atkarībā no interpretācijas)
- b) ir noteikts, ka šim galīgajam lēmumam administratīvā pārkāpuma procedūrā attiecībā uz trešajām personām jebkurā civilprocesā, kurā strīds ir par tiesiskajām attiecībām, kas ir atkarīgas no pārkāpuma veikšanas, attiecībā uz tādu faktu pastāvēšanu, kas apvieno sankcijas un procentu likmes elementus, ir tikai atspēkojamas prezumpcijas statuss?
- 4) Vai direktīvas 9. panta 1. punkts un 10. panta 2., 3. un 4. punkts, Līguma par Eiropas Savienības darbību 288. panta trešā daļa vai jebkura cita primāro vai sekundāro tiesību aktu norma, judikatūras precedenti vai piemērojamie Eiropas Savienības vispārējie tiesību principi var tikt interpretēti tādējādi, ka ar tiem nav saderīga tādu valsts tiesību normu piemērošana kā Portugāles Civilkodeksa 498. panta 1. punkts un Portugāles Civilprocesa likuma 623. pants, kuros, piemērojot tos faktiem, kuri notikuši pirms Direktīvas publicēšanas, pirms tās stāšanās spēkā un pirms termiņa beigām, kas noteikts tās transponēšanai, attiecībā uz prasību, kas celta pirms šī datuma, nav ņemts vērā direktīvas formulējums un mērķis un kuri nav vērsti uz direktīvā paredzētā rezultāta sasniegšanu?
- 5) Pakārtoti, un tikai gadījumā, ja Tiesa atbildētu apstiprinoši uz jebkuru no iepriekšējiem jautājumiem, vai direktīvas 22. pants un tās pārējie noteikumi vai piemērojamie Eiropas Savienības vispārējie tiesību principi var tikt interpretēti tādējādi, ka ar tiem nav saderīgs tas, ka valsts tiesa šajā lietā piemēro Portugāles Civilkodeksa 498. panta 1. punktu vai Portugāles Civilprocesa likuma 623. pantu tā spēkā esošajā redakcijā, bet tos interpretē un piemēro tādējādi, lai tie būtu saderīgi ar direktīvas 10. panta noteikumiem?
- 6) Ja atbilde uz piekto jautājumu ir apstiprinoša, vai privātpersona var atsaukties uz direktīvas 22. pantu valsts tiesā prasībā pret citu privātpersonu par tādu zaudējumu atlīdzību, kas ir ciesti konkurences tiesību pārkāpuma rezultātā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/104/ES (2014. gada 26. novembris) par atsevišķiem noteikumiem, kuri valstu tiesībās reglamentē zaudējumu atlīdzināšanas prasības par dalībvalstu un Eiropas Savienības konkurences tiesību pārkāpumiem (OV 2014, L 349, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 27. novembrī iesniedza Vrhovno sodišče
Republike Slovenije – E.G./Slovēnijas Republika**

(Lieta C-662/17)

(2018/C 032/22)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Iesniedzējtiesa

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: E.G.

Atbildētāja apelācijas instancē: Slovēnijas Republika

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai pieteikuma iesniedzēja interese (tiesības) saskaņā ar Procedūru II direktīvas ⁽¹⁾ 46. panta [2. punkta] otro daļu ir jāinterpretē tādējādi, ka alternatīvās aizsardzības statuss nesniedz tādas pašas tiesības un priekšrocības kā bēgļa statuss, ja saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu ārzemniekiem, kuriem ir piešķirta starptautiskā aizsardzība, ir tādas pašas tiesības un priekšrocības, bet atšķiras veids, kādā tiek noteikts starptautiskās aizsardzības ilgums vai izbeigšanās, jo statuss bēglim tiek piešķirts uz nenoteiktu laiku, bet izbeidzas, kad pārstāj pastāvēt apstākļi, uz kuru pamata šis statuss tika piešķirts, savukārt alternatīvā aizsardzība tiek piešķirta uz noteiktu laiku un tiek pagarināta, ja tam ir iemesls?
- 2) Vai pieteikuma iesniedzēja interese saskaņā ar Procedūru II direktīvas 46. panta [2. punkta] otro daļu ir jāinterpretē tādējādi, ka alternatīvās aizsardzības statuss nesniedz tādas pašas tiesības un priekšrocības, kādas ir bēgļa statusam, ja saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu ārzemniekiem, kuriem ir piešķirta starptautiskā aizsardzība, ir tādas pašas tiesības un priekšrocības, taču atšķiras papildtiesības, kas pamatojas uz minētajām tiesībām un priekšrocībām?
- 3) Vai, ņemot vērā pieteikuma iesniedzēja individuālo situāciju, ir nepieciešams vērtēt, vai, ievērojot noteiktos apstākļus, kas viņu skar, bēgļa statusa piešķiršana sniegtu viņam vairāk tiesību nekā tiesības, ko sniedz alternatīvās aizsardzības piešķiršana, vai arī, lai pastāvētu Procedūru II direktīvas 46. panta [2. punkta] otrajā daļā noteiktā interese (tiesības), pietiek ar tiesisko reglamentējumu, kas nosaka diferenciāciju starp papildtiesībām, kuru pamatā ir abu starptautiskās aizsardzības veidu tiesības un priekšrocības?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/32/ES par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV L 180, 29.6.2013., 60. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 24. novembrī Eiropas Centrālā banka iesniedza par Vispārējās tiesas
(otrā palāta) 2017. gada 12. septembra rīkojumu lietā T-247/16 *Fursin u.c./Eiropas Centrālā banka***

(Lieta C-663/17 P)

(2018/C 032/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Centrālā banka (pārstāvji: E. Koupepidou un C. Hernández Saseta, pārstāvji, B. Schneider, Rechtsanwalt)

Pārējie lietas dalībnieki: Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, SIA C & R Invest, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- i) atcelt pārsūdzēto rīkojumu, ciktāl tajā ir atzīts, ka akcionāriem prasītājiem Vispārējā tiesā bija interese un *locus standi* attiecībā uz prasību atcelt apstrīdēto lēmumu (pārsūdzētā rīkojuma rezolutīvās daļas 2) punkts);
- ii) pieņemt galīgo nolēmumu pēc būtības un noraidīt akcionāru prasītāju celto prasību kā nepieņemamu, un
- iii) piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.